

Adaptare la noua realitate – învățământul online

După două luni de la începerea anului școlar, cei mai tineri membri ai familiei Armatei României, elevii Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare” au avut parte de o adaptare treptată și presărată cu reguli de distanțare fizică, urmată de o perioadă de învățământ on-line din dormitoare. În acest moment elevii militari câmpulungeni au în față o nouă provocare – învățământul on-line de acasă.

„Am intrat recent pe poarta colegiului trăind pentru puțin timp emoția <<visului devenit realitate>>. Acest lucru nu m-a împiedicat să privesc trecerea învățământului în mediul on-line ca fiind un bun prilej de a mă întoarce acasă și de a petrece timp cu familia. Totodată, verosimilitatea clișeului „Procrastinarea este un hoț al timpului.” (Edward Young), m-a făcut să înțeleg că nu pot lăsa nicio clipă să treacă pe lângă mine fără a o valorifica. Această perioadă dificilă nu trebuie percepută ca o vacanță, fiind doar o ocazie de a pătrunde printre cunoștințe și de a vedea lumea din alt unghi. Școala on-line este pur și simplu un instrument care ne ajută să interacționăm cu ceilalți și să continuăm etapa desăvârșirii morale și intelectuale pe care am început-o în septembrie. Am înțeles mai greu că îmi pot vedea colegii energici și zâmbitori doar prin intermediul unui ecran. La fel de greu mi-a fost să mă obișnuiesc cu ideea că primul meu an în colegiul militar, pe care l-am așteptat cu nerăbdare, a fost transpus brusc în mediul on-line. Cu toate că am pierdut noțiunea sectoarelor sau a plontoanelor, nu ne mai trezim la ora 6 și mai vedem uniforma doar pe umerăș, dorul față de tot ce însemna viața militară pentru mine și colegii mei, este acum doar o sursă neistovită a speranței că ne vom întoarce curând în cetatea maturizării noastre și vom putea surâde viitorului.” – elev Elena-Andreea Aoanei.

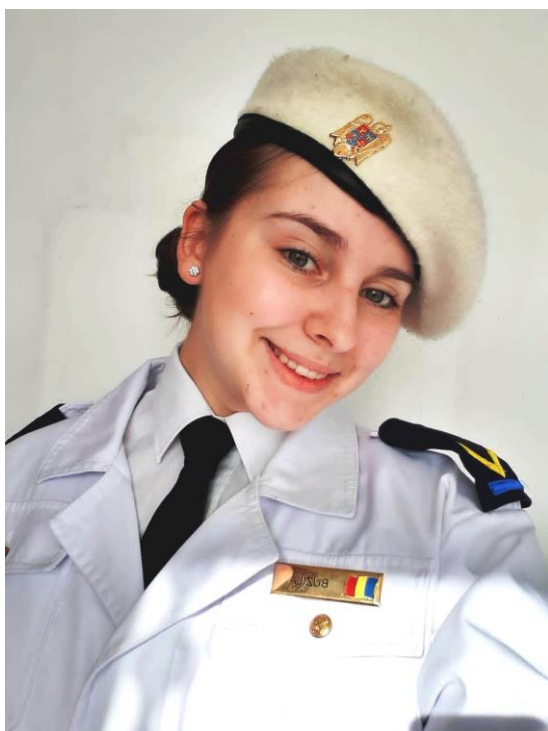

Pot spune că sunt norocoasa martoră a unui <<apel solemn>>. Apelul este un prilej de a ne opri din goana noastră după aur, de a reflecta la un liceu ca un careu, rece și impunător din afară, dar motiv al multor zâmbete furate în momente serioase și prietenii care au altă valență, care rezistă timpului. Pentru început se simte bine senzația de liniște și reguli puține, proximitatea familiei și a locului natal, dar tot calmul de acasă e prea mult, și tristețea își face simțită

prezența cel mai des la ore, în fața unui ecran, când te uiți la același profesor și totuși ceva se schimbă, când vorbești la telefon cu colegii de clasă dar încă îți e dor de ei. Acum ca niciodată ai nevoie de o pauză, o pauză fără preziceri ale viitorului și scenarii subiective, o pauză a timpului, când te simțeați norocos pentru simplul fapt că ești prezent și ai văzut răsăritul în timpul deplasării cu formația la masă. O pauză pentru a realiza cât de mult ai crescut în liceu, alături de suflete frumoase și dragi, o pauză pentru a-ți mai dori încă un apel solemn. – elev caporal Ana Maria Gherasim.

„Cine ar fi crezut că în doar câteva luni cotidianul va deveni o simplă umbră a umanității? Totuși, cu toate că revenirea pare un salt greu de făcut, tehnologia rămâne aliatul de încredere, un prieten de nădejde în aceste vremuri cutremurătoare. A fi elev în liceul militar a fost și rămâne o provocare, mai ales în situațiile prezente, regimul fiind schimbat de condițiile pandemiei. Dacă până acum dorința de evoluție a sistemului a orbitat în jurul prezenței fizice, în acest

moment, departe de orice așteptare, elevii militari sunt aduși în pragul unei noi metode de învățare prin intermediul online. Ca elevă ștefănistă, adolescența mea s-a dezvoltat în cadrul colegiului, alături de prieteni și cadre. Schimbarea s-a produs pe neașteptate, iar drumul a părut anevoios. Seriozitatea joacă un rol important în instituția militară și, ca de fiecare dată, acest lucru a facilitat dezvoltarea noastră pe toate planurile. În ciuda formelor de învățare diferite, am întrezărit eforturile depuse de colegiu pentru a ne sedimenta cunoștințele pe cât de mult posibil. Orele online au devenit unele dintre preferatele mele, interactive datorită noilor opțiuni de cunoaștere prin joc. În plus, elevii ștefăniști au beneficiat

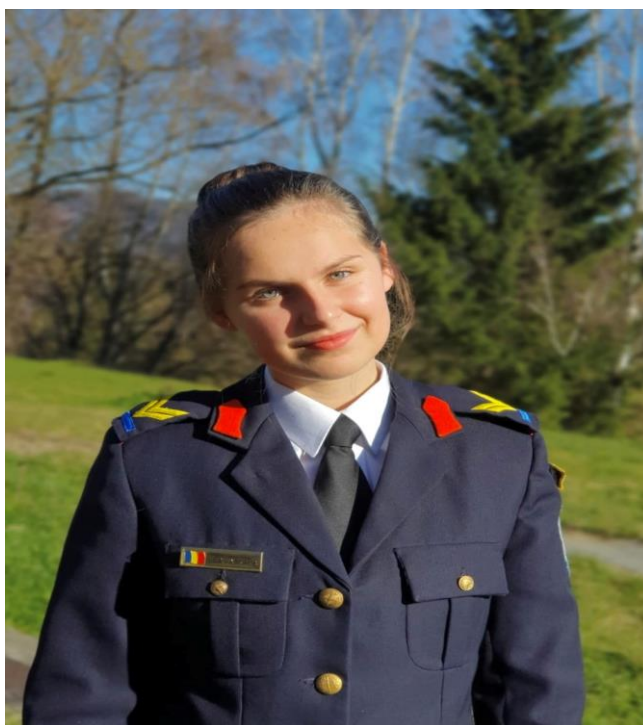
de tablete pentru a susține cursurile cu ușurință. Profesorii caută activități cât mai diverse care să ne ambiționeze să utilizăm tehnologia și în alte scopuri. De exemplu, la matematică, Geogebra este o aplicație la ordinea zilei. Predarea este

eficientă, orele sunt serioase, inspirând un aer occidental.” – elev fruntaș Andreea Buzilă.

„Îmi amintesc cu drag acum de momentele pline de emoții când așteptam profesorul în clasă, înainte de teză sau atunci când râdeam alături de colega de bancă și atunci când orele de educație fizică erau așteptate de toți. Școala de atunci m-a învățat multe lucruri pe care le voi folosi întreaga viață, lucruri pe care cu siguranță nu le-aș fi putut învăța online.

Am fost puși în fața unei situații cu adevărat dificile, dar eu sfătuiesc toți elevii să vadă acest lucru ca pe un obstacol pe care trebuie să-l treacă pentru a crea un final fericit. Noi suntem generația pe care mulți se bazează, cea de la care se dorește schimbare și de aceea nu putem dezamăgi.” – elev fruntaș Alexia Ursuțu.

„Învățământul de tip online este departe de a fi perfect și am trăit asta pe propria piele, fiecare dintre noi, LM-iștii îmbrăcați de obicei în uniformă într-o zi X de școală antepandemică. Vremurile însă s-au schimbat, iar băncile martore la atâtea suferințe sau, din contră, a puseelor de extaz, au fost înlocuite în mod subit și irevocabil de biroul, martor al traseului nostru inițiativ, de acasă. Ordinul „Înainte, în repaus, rupeți rândurile!” are cu totul o altă conotație când saluți profesorii cu „Să trăiți!” din spatele unui ecran mic și insuficient, dacă luăm în

calcul transferul de emoții pe care îl face acesta cu celelate dispozitive conectate. Pentru că da, sentimentele pe care ți le transmite prietenia lm-istă sunt intense și sublime. Prezența prietenilor devine aerul pe care îl respiri, lacrimile (de fericire sau de tristețe, după caz) pe care le verși, râsul care te împiedică să termini masa de la cantină și căldura care te învăluie la un apel din serile de iarnă. Iar asta ne lipsește cel mai mult... Deși poate sună clișeic, LM-ul nu este un liceu obișnuit, așa cum nici elevii nu mai sunt obișnuiți, după ce au făcut prima înviorare și au reușit să defileze toți pe ritmul cadenței. LM-ul devine un cosmos cu identitate proprie, compus din individualități care funcționează cel mai bine împreună și care se optimizează reciproc zilnic, până în momentul în care își aruncă bereta într-un gest larg, plin de emoții pe care le-au acumulat în patru ani (întregi sau nu) de zbucium și împlinire.” – elev caporal Daria Balahură.

„Perioada nostalgică de toamnă a adus cu sine o ploaie de săgeți ce străpunge moralul cu dorul de casă, de evenimentele urbane și amintirea familiei. Motivația vine din partea timpului petrecut cu dragi colegi, profesori și cadre militare ce poartă cu sine gândul că înaintea unui curcubeu sublim, trebuie să existe o furtună pe măsură. Astfel, împreună, am fost complici la dezvoltarea armonioasă a instituției într-un context special. Întalnindu-ne cu numărul de infectări naționale ce nu mai permit desfășurarea efectivă a orelor de curs, ne-am întors cu trupul la cealaltă casă – cea părintească. Astfel, mediul montan și-a schimbat chipul sub semnul online-ului. Paradoxal este faptul că nu putem spune că acum ne aflăm la distanță față de colegi, căci virusul a impus acest obiectiv încă de la bun început. Putem afirma însă că suntem pozitivi (sufletește vorbind) și bucuroși că ecranul ne permite să vizualizăm întreaga înfățișare a tututroara. Deși acest neprevăzut ne-a limitat tradiția liceului, mult așteptatele spectacole din teatru, joaca de weekend, sperăm la o revedere oficială în viitorul apropiat.” – elev fruntaș Georgiana Frischherz

„Pentru noi, expresia <<învățământ online>> era inexistentă în trecut. Este drept, ne foloseam de tehnologie pentru a pune la punct unele noțiuni, Dar drumul în viață este imprevizibil, motiv pentru care e bine să ne așteptăm la orice. Consider că acest punct, în care normalitatea a fost dată peste cap, este o lecție de viață importantă, prin care vom trece mai repede sau mai târziu. Nu trebuie să depinzi de nimeni. Este indicat să fii independent și să fii conștient că destinul, de cele mai multe ori, face schimb de roluri cu soarta. Acasă, stăm singuri în camere iar lângă noi nu există

acel coleg căruia îi ceri un pix sau stilou pentru că nu le găsești pe ale tale. Faptul că am fost despărțiți, după ce aproape 2 ani am stat împreună și ne-am consolidat, este dureros. Din 4 ani de liceu militar, care trec atât de repede, ni s-au furat clipe care nu vor mai putea fi recuperate vreodată. Din nou, o lecție de

viață: bucură-te de ceea ce îți oferă prezentul, pentru că viitorul este necunoscut, iar trecutul va fi format dintr-un viitor pustiu, lipsindu-te de amintiri. Așadar, perioada prin care trecem este dificilă, însă acum e momentul în care înțelepciunea, empatia, răbdarea și tăria de caracter ne vor ajuta să nu cedăm. Sfatul meu pentru viitorii elevi militari: bucurați-vă de liceu și gândiți-vă că 4 ani nu înseamnă o veșnicie. După absolvire, veți conștientiza că timpul în liceul militar trece mult prea repede.” – elev caporal Karina Pop.

Mesajele elevilor Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare” demonstrează încă odată cât de puternice sunt legăturile care se creează între elevi, cadre militare și profesori. Liceenii de astăzi reprezintă cea mai curajoasă generație pentru că au pus în așteptare adolescența în această perioadă plină de încercări. În încercarea lor de a se adapta la noua realitate creată de pandemie sunt sprijiniți de profesorii și cadrele militare din instituție.

✉ Georgiana Lupu